

ABSTRAKT

Sexuální výchova u osob s mentálním postižením představuje velmi důležitou součást výuky všeobecného vzdělávání. V současné době je snaha o zlepšení ve vzdělávání a přístupu k sexualitě osob s mentálním postižením. Přesto i nadále je sexuální výchova a osvěta ožehavé a lehce kontroverzní téma, a to i ve školském prostředí. Z tohoto důvodu je dané výzkumné téma velmi aktuální a zasluhuje si pozornost.

Cílem práce je zjistit zkušenosti, postoje a potřeby pedagogů praktických škol při edukaci sexuální výchovy a osvěty u žáků s mentálním postižením. Dílčími cíli práce jsou faktory, které podporují sexuální výchovu žáků s mentálním postižením a jakým způsobem je nastavena spolupráce se školními poradenskými pracovišti (metodiky prevence) v řešení otázek sexuální prevence.

Stanoveného cíle bylo dosaženo pomocí kvalitativního přístupu formou rozhovorů s pedagogy praktických škol v Kraji Vysočina, kteří se ve své výuce intenzivně věnují tématům sexuální výchovy.

Z dosažených výsledků vyplynulo, že dle zkušeností dotázaných je proces edukace sexuální výchovy a osvěty pro žáky s mentálním postižením víceméně ponechán na školách a učitelích, chybí kvalitní vzdělávání a instituce poskytující poradenství v této oblasti. Zároveň dotazovaní poukázali na nedostatečnou koordinaci ze strany MŠMT (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy) a absenci kvalitních a dostupných výukových materiálů pro edukaci v této oblasti.

Závěrečná část práce navrhuje možná doporučení pro praxi, která by zlepšila informovanost a vzdělávání v sexuální výchově u žáků s mentálním postižením pro různé úrovně tvůrců vzdělávací politiky, a to na státní, krajské, školní, tak i pedagogické úrovni.